

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babes No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul necinsit
și înstrăinat.”

Împare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori ... Lei 160
Pentru intelectuali ... Lei 200
Pentru Insit și fabrici ... Lei 500

Ocultismul (ascunzișul) jidovesc.

Are o purtare ocultă, acela care se ascunde, care fuze de lumina zilei, care se ferește mereu să nu fie văzut. O întrebare firească se pune și o bănuială întemeiată se ridică: Pentru-ce se ascunde? Dacă se ascunde, are ceva pe conștiință, îl apasă o vină, care, descoperită, ar aduce neplăceri celui ce se ascunde.

În această atitudine, marcată printr'un punct de întrebare, și-a dus Jidovimea viața de când și-a pierdut statul național. Dacă trecutul, cu tratamentul aspru dar meritat aplicat jidanilor, explică într-o câva obiceiul neamului jidovesc de a se feri de văzul lumii creștine; astăzi după ce în toate, țările au obținut egalitatea civilă și politică, nimic nu mai justifică ocultismul jidovesc.

Cu toate acestea astăzi, mai mult ca în trecut, jidanii se ascund în organizații secrete, solid întemeiate, puternice ca număr și finanțe, se ascund cu o îndărătnicie și un exclusivism mai habotnic de cât în Evul mediu. Bineînțeles că fac excepție acele societăți, prin a căror funcționare la lumina zilei, cu statute afișate și sedințe publice, jidovimea ține să probeze că se manifestă onest, leal și pe față în sânul statului care o adăpostește. Aceste societăți constituie o simplă mască, spre a acoperi ceea ce nu trebuie să ajungă la cunoștința goimului credul și ușor de înșelat.

Este vorba aici de organizații secrete, compuse exclusiv din jidani, care lucrează în interesul rasei, căutând a destrăma și a distruge ori-ce obstacol le ar sta în cale din partea neamurilor de alta rasă, constituite în state naționale cu organizațiile lor istorice. Cu scopul acesta precis lucrează Francmasoneria, la conducerea ei supremă, absolut ocultă, invizibilă, dând directive, urmate de turma aderenților neștiutori a cărui interes îl servesc, fiind întrebuințați ca simple instrumente, pentru izbândă dominației jidovesti asupra întregii lumi.

O altă organizație, curat jidovescă, ascunsă în vălul misterului, pentru goimi, și totuși funcționând pentru neamul lui Iuda ca o indiscutabilă autoritate, înlocuind autoritatea statului-gazdă, este Cahalul, care are o putere cu atât mai strașnic întemeiată, cu cât statul în care funcționează oferă jidanilor maximum de avantajii, nu numai perfectă egalitate de tratament cu ceilalți cetățeni, dar și privilegiul de a forma un stat în stat, tolerând tocmai instituția Cahalului.

Reproducem mai jos câte-va pagini despre Cahalul din New-York, luate din cartea lui Ford, intitulată *Der Internationale Jude*, scrisă în 1920,¹⁾ pentru ca lumea noastră românească să afle, că jidanul cu cât îi merge mai bine într-o țară, cu atât se desvoltă ca un element strein și deci adversar al acelei țări. Iată adevărul fixat, ce a îndâjit jidovimea de pe glob, pentru că i-a desvăluit uneltille secrete și permanent dușmănoase statelor creștine:

„Sunt loji și organizații curat jidovesti, cunoscute marelui public; dar nu aceste grupări merită să atragă atenția. Printre ele și

¹⁾ Tradusă din *Les forces secrete de la Révolution* a lui L. de Porcius din 1924, pag. 26.—55.

în dosul lor se află gruparea centrală, guvernul ascuns ale cărui ordonanțe fac lege și ale cărui acte sunt expresia oficială a planului jidovesc.

Două din aceste organizații, ambele remarcabile prin ocultismul și prin puterea lor, sunt Kahalul din New-York, și Comitetul jidovesc al Americii.

Prin ocultism, noi voiam să spunem că aceste organizații există în număr important și că ating punctele vitale ale vieții americane, fără ca prezența lor să fie bănuită. Dacă astăzi s'ar cere prin vot populației din New-York să spună ce știe despre Kahal, este probabil că nici unul la sută din mulțimea ne-jidovescă nu ar putea spune că ar fi auzit vre-odată despre Kahalul din New-

York și totuși acest Kahal este unul din factorii cei mai importanți ai vieții politice a orașului. Kahalul a isbutit să existe, să facă și să refacă viața orașului fără ca cine-va să bage de seamă.

Dacă presa vorbește de Kahal, se scrie într-un mod cu totul vag, și impresia este, dacă se trezește vre-o impresie, că este vorba de o simplă organizație jidovescă, cu caracter social, ca ori care alta.

Kahalul sau Kehilla este forma jidovescă a guvernului jidanilor în Diaspora, adică de când destulul i-a împrăștiat printre popoare ei și-au organizat propriul lor guvern astfel ca să funcționeze în afara de guvernele goimilor. Ca și în captivitatea Babilonului, tot astfel astăzi în Europa occidentală, Kahalul este puterea și protectoratul, cărula jidanul se adresează pentru a obține conducere și justiție.

Conferința păcii a stabilit Cahalul în Polonia și în România.

Kahalul stabilește curțile sale de justiție în orașul New York.

Kahalul promulgă legi, judecă cazuri legale, pronunță d. vorfuri.

Jidanii cari se adresează Kahalului preferă justiția jidovescă justiției țării, cari îi adăpostește. Acesta este rezultatul unui acord făcut între ei, tot așa cum cetenii Statelor-Unite se înțeleg între ei spre a fi guvernați prin instituții pe cari le numesc în acest scop.

Kahalul din New-York este cea mai mare și cea mai puternică unire jidovescă din lume. Centrul puterii jidovesti a fost transferat în acest oraș; aceasta explică enorma migrațiune a jidanilor din toată lumea către New-York. Acest oraș este pentru ei astăzi ceea ce este Roma pentru catolici și Meca pentru Musulmani. Și din această cauză, emigranții jidani sunt admiși mai ușor în Statele-Unite de cât în Palestina.

Kahalul este răspunsul desăvârșit la afirmațiunea că jidanii sunt atât de divizați, în cât ori-ce acțiune unitară le-ar fi cu neputință. Aceasta formulă este inventată în mod special pentru Ne-jidani; în adevăr foarte des s'a constatat că, dacă nu există totdeauna înțelegere printre jidani, există todeauna o solidaritate perfectă între ei contra Ne-jidanilor.

Kahalul este o alianță mai mult ofensivă decât defensivă contra Goimilor.

Majoritatea Kahalului din New-York are un caracter cu totul rad-

CHEMARE!

Pornind dela cuvintele Înaltului Regent S. S. Patriarhul Dr. Miron Cristea că,

„Românului trebuie făcută dreptate în țara sa” ne, împlinim și noi o întreită datorință față de noi înșine, față de poporul și de țara noastră, scoțând la iveală și arătând poporului „Primejdia jidovescă”.

După cum lupul este cel mai neîmpăcat dușman al oilor, chiar de s'ar îmbrăca în pielea lor, tot asemenea jidanul este dușmanul cel mai neîmpăcat al Românilor și al țării noastre.

În cele ce vom scrie, vom dovedi cu fapte și cu documente acest lucru.

Deci, prima datorință ne-o împlinim față de noi înșine prin scoaterea gazetei de față, „Apărarea Națională”, căci vom arăta poporului român pas de pas și săptămână de săptămână ce primejdie reprezintă jidanii pentru neamul și țara noastră.

A doua datorință ne-o împlinim față de sutele de mii de morți, cu sângele cărora s'a făurit România Mare, dând în vileag toate spionajele, toate trădările și toate persecuțiile făcute de acest neam al lui Iuda, în paguba Armatei, a Poporului și a Țării noastre.

Și a treia datorință ne-o împlinim față de Poporul Românesc, din care și noi facem parte, pentru că arătându-i săptămână de săptămână primejdia jidovescă, vom căuta să-l ferim de această primejdie, vom stăruia ca

Românului să i se facă dreptate în țara lui, după spusele Înaltului Regent S. S. Patriarhul Dr. Miron Cristea și în felul acesta luptăm, ca să curățim țara de jidani, precum curățăm plugarul hoida de pălămidă și podgoreanul pomii de omide. Voim ca:

România să fie a Românilor!

Aducându-Vă cele de mai sus la cunoștință iubiți, cititori, Vă întrebăm: care dintre Români, nu se înregimentează în lupta noastră?

Care Român vrea să fie rob la jidani în Țara Românească?

Care Român nu vrea să fie a Românilor?

Acela care nu vrea aceste lucruri, nu-i vrednic să poarte numele de Român, acela trebuie arătat cu degetul și însemnat pe frunte pentru ca să-l cunoască toată lumea, ca pe cel mai mare făcător de rele; pe trădătorul neamului și sluga jidovilor.

Chemăm pe tot Românul, creștin fără deosebire de credință religioasă sau politică să se alăture nouă în lupta sfântă ce pornim în numele:

Mântuitorului nostru Iisus Hristos, al

Maieștașii Sale Regelui și al

Națiunii Române, pentru ca să facem ca România să fie a Românilor!

cal, cuprinzând acele sute de mii de jidani, cari au organizat cu grije în acest oraș guvernul care trebuia să ia puterea în Rusia, alegând chiar pe jidanul care trebuia să ia locul țarului.

Totuși, deși majoritatea este radicală, șefii ei sunt jidani, cari ocupă posturi importante în guvernul american, în finanțe și în justiție.

Kahalul prezintă spectacolul străin și în adevăr mareș al unui popor de o rasă precis deosebită, având încredere absolută în el însuși și în viitorul său și făcând să amuțească neînțelegerile mărunt spre a alcătui astfel o organizație puternică destinată să aducă ridicarea rasei iudaice, cu excluderea celorlalte.

Actualmente mai mult de o mie de organizații jidovești depind de Kahal. Pentru a-i înțelege puterea, să ne gândim la populația New-Yorkului. Acum trei ani, după statistica jidovească (câci alta nu există) erau un milion cinci sute mii de jidani numai în orașul New-York. De atunci (din 1925) numărul lor a crescut mult. Guvernul Statelor-Unite nu poate spune câți sunt. New York este jidănesc.

Pentru a spulbera tendința de a reduce importanța Kahalului, urmărind a-l înfășa ca reprezentând elementele radicale, iată o scurtă enumerație de membri, cari numai radicali nu pot fi numiți:

I. Schiff, bancher; L. Marshall, om de legi, președintele comitului jidovesc din America, având relațiuni frecvente cu șeful statului de la Washington; A. S. Ochs, proprietar al ziarului New-York Times; Otto H. Kahn de la banca Kahn, Loeb & C-rie, B. Schlesinger, întors de curând dintr-o călătorie de la Moscova, unde a avut o întrevvedere cu Lenin, și alții.

Toți jidanii, din toate clasele sociale, sunt uniți într-o solidaritate ce nu se întâlnește de cât în iudaism; și sunt uniți spre a ocroti drepturi jidănești. Contra cui? Ce drepturi posedă Americanii pe cari jidanii nu le posedă? Contra cui s'au organizat jidanii? Ce vor mai mult? Iată chestiunea și iată baza problemei jidovești.

Asupra întrebărilor puse la sfârșitul acestui citat de omul, care

nu numai în industria americană, dar și în domeniul gândirii pătrunzătoare, care merge până la fundul lucrurilor, a dovedit o capacitate, ce trece mult peste măsura obișnuită; asupra acelor întrebări vă rog să stăruți, cugetând serios, domnilor cari astăzi conduceți și cari aspirați la conducerea României întregite.

I. C. Cătuneanu

Increstări pe răboj.

E ger cumplit...

Vântul sueră, infuriat, pe străzi, și aleargă, nehnatec, pe străzile albe-albastre al zăpezii. Firele telefonice își agită, nervos, lungimea, și — ca o ironie la adresa înghețului — fluieră, nepăsătoare, o arie tristă și stridentă. Iar fulgii se frământă, vijelios, în aer, încât nu poți ști de se urcă în sus, sau cad în jos.

Lumea se mișcă, peste tot, grăbită. Frigul le accelerează tuturor pasul. Doar câte unul, înzoronat în blană, mai are chef să-și rotească în jur, privirea, și să-și lenească ritmul cadențat al mersului.

Eu nu am nici blană, și nici nu sunt grăbit. Gânduri răslețe mi se abat sub frunte, și mă fac să cred, că, pentru mine, totu-i vis. Și merg, și merg, într-una. Acelaș gând și acelaș vecinic refren mă apasă pe suflet, pretutindeni. Deșertăciunea deșertăciunilor, și toate sunt deșertăciuni.

Dar, iată, cineva îmi stă în cale.

O femeie bătrână, schiloadă și fără un ochi, ține de braț un copil. Și-l îndeamnă, sfioasă, să-mi zică: „sărut-măna...”

Am înțeles totul. Cerșeau milă, sărmanii...

Instinctiv, vâr mâna în buzunar. Le dau tot puținel ce îl am, și plec... Și merg, și merg, într-una...

Sufletul începuse să-mi svăcnească. Îmi venea să urlu, să sparg și să injur. Dar un nod mi se pusese în gât, și îmi provocase o tuse. Noroc, că am sosit, de grab, acasă. Întru, și mă trântesc pe un pat... Soarta tragică a celor doi nenorociți mă obsedează, revoltător. Aș smulge haina de pe mine, ca să o împart cu ei. Și aș muta vâile și muniții, numai ca să îi ajut... Dar tusa asta nu mai încetează. Tușesc...tușesc...

...Și abia acum observ, că, dintr'un colț, se reflectă asupra mea hidosul spectru al morții. Și abia acum înțeleg, că sunt mai nefericit, decât cei doi sdrențoși, ce sgriburesc, pe ger cumplit, în colț de stradă...

Un document al vremii...

Au trecut și alegerile de deputați. România Mare a văzut alegeri și mai să batice și odioase decât cele trecute în Decembrie... trecut. Sperăm să fie pentru totdeauna trecute... Teroarea a fost dusă cu deosebire contra candidaților L. A. N. C. Să amintim un fapt. La Târnava Mare, a fost impus spre candidare Richard S. Höpkéz — cel mai mare dușman al românilor, cel mai încarnat jidan. Preoțimea a protestat contra acestei porcării dar actualul guvern — care sprijinea pe S. Höpkéz — azi trage la răspundere preoțimea fiindcă a îndrăznit să protesteze contra candidatului național-jidănist român.

Guvernul, văzând că preoțimea în toate locurile era sprijinitoarea candidaților noștri — și temându-se că Fischerii, Szöpkézii și G. Shublerii de pe listele sale vor fi boicotați, a trimis tuturor consistoarelor ordine foarte drastice, ca preoțimea să nu îndrăznească a mai face propaganda contra jdanilor.

Un preot din jurul Sibului ne trimite următorul ordin:

COPIE:

Nr. 10912 | 1928 Oficiul Protopresbiterial în

Ministerul Cultelor și Artelor cu adresa Nr. 42 857 | 1928 ne aduce la cunoștință că în ultimul timp agitatori antisemiți au început o activitate febrilă și că printre aceștia ar fi și numeroși funcționari ai statului și chiar preoți.

Cum asemenea agitațiuni sunt păgubitoare nu numai prestigiului statului și liniștii țării, ci chiar și demnității preoțești, se atrage atenția onor cler, să se abțină dela orice agitații antisemite.

Sibiu din ședința Consiliului arhiepiscopesc ca senat bisericesc, ținută la 30 Octombrie 1928.

(ss) Matelu Volleanu, asesor consistorial (ss) V. Nistor secretar.

Vedem din acest ordin ce grijă poartă Măritul Guvern Maniu — pentruca periculi jdanilor nu numai să nu mai fie scărmanați — ci chiar din contră — preoțimea e amenințată să nu mai facă nici o propagandă contra lor — ci cel mult să sprijinească: Fildermanii, Bergerii și toți veneticii acestei țări — să ajungă deputați.

Mirați-vă români cinstiți când pe toți ocași îi vedeți în capul listelor.

Vedem în actualul parlament pe toți condamnați pentru trădare — dar nu găsim pe cei cari voesc binele neamului.

Să sperăm însă că și acest guvern — susținut de alianța jidănească — va dispărea, cum au dispărut: Marghiloman, Forcu Brătianu și împreună cu ei — sistemul lor de guvernare.

Feriți copiii de otrava politice.

O nespus de mare durere mi-a umplut sufletul, când, intrând într-o școală primară, am văzut păreții de jur împrejur împănați cu manifeste electorale. Manifestele erau de-ale partidului ce-și zice „Național-țărănesc”.

Respect părerea fiecărui om și deci și pe ale d-lui învățător, dar să mă ierte ori cine, „roatele” n'au ce căuta în școală... Otrăvirea acestor suflete mici și nevinovate cu „lecții de politică” e mai mult decât o crimă... Dușmănia ce de pe acum începe să le încolțească în inimă, mai târziu va fi greu de înlăturat dacă nu imposibil. Revolta unui părinte care-mi spunea că nu mai poate să și trimită băiatul la școală fiindcă acolo „toți îl bat și-l strigă liberal...” mi-a rămas și-acum în urechi, copiii deci se baijocuresc, se bat și se grupează în tabere, după cum părinții lor fac un fel sau altul de politică.

Ura ce se infiripează în sufletele lor tinere va crește din ce în ce mai mult până ce mai târziu va izbucni întocmai ca și lava unui vulcan... Rolul unui învățător e tocmai de-a tempera spiritele, de-a face să domine iubirea și dragostea și nici de-cum de-a face să încoțescă ura și dușmănia. Politica e una din cele mai groznice otrăvi sufletești... Dovadă, satele noastre atât de liniștite altă dată, astăzi sunt în plină fureberie.

Oameni reprezentanți ai diferitelor partide nici nu se mai pot vedea; se dușmănesc de moarte. Glasul blând și împăciitor nu e ascultat. Respectul față de intelectuali s'a micșorat, Țăranul nostru bun și ascultător în trecut nu prea îndepărtat, astăzi e de nerecunoscut...

Și acesta e numai un început... Otrava nu și-a produs pe deplin rezultatul care poate să ne fie fatal. Deci învățătorului și numai ca bun român, i se impune să ferească pe acești băieți de murdăria politicianului. Nu mă îndoiesc, sunt mulți învățători cari își cunosc pe deplin misiunea lor frumoasă — chiar majoritatea — dar în acelaș timp sunt și câțiva cari în locul unor tablouri instructive preferă niște manifeste gălbui și murdare întocmai conținutului. Aceștia mă adresează când strig: ferțiți copiii de otrava politice.

V. Lăzărescu.

Fie care abonat este rugat să ne cîștige un nou abonat!

Povestiri

Tovărășii Leib și Ilie la lucru.

de „Romulus Damian”

În crășma lui Leib Moritz din satul Jacobeni ședeau la masă doi țărani, români din alt sat. Ilie Chifor, spătos și destul de volnic, cu fața trudită de povara necazurilor z-lei, cu privire ageră și neastâmpărată, în tovarășia lui Gheorghe Busuloc, de statură mică, slăbuț și bolnăvicios, încovoiat de spate și cu căutătură obosită de frământările neconținute de griji.

Amândoi veneau dela târg din Dorna. Se dusă spre a vinde, cel dintâi, trei saci de grâu și vre-o sută de ouă, economia nevestei sale Paraschiva, al doilea, o tapă bălană ce-l slugise ani de-a rândul bine și cu credință, și pe care, o iubea ca pe propriul său copil, trebuind acum să se

despartă cu sufletul îndurerat și cu inima plângând, spre a putea plăti o datorie de bani, scadentă la banca lui Ilie Hornstein din Câmpu-Lung, fost pe vremuri crășmar într-un sat de munte din Ardeal, dela care împrumutase 100 de lei, cu camătă de 350 de lei pe termen de 2 luni, după ce toate băncile creștine îl refuzară. Avea mare nevoie de bani, spre a-l trimite feciorului, în fața examenului de baccalaureat la liceul din Suceava, care, la urma urmelor, i-ar fi putut scuti de orice taxă fiind doar român sărac, și cel mai bun dintre colegi.

După ce amândoi avură târg bineșor, se întorceau spre casă în căruța lui Ilie Chifor, trasă de 2 cai frumoși, ca ziua bună și senină, luți ca vântul, și curății ca roaua dimineții de primăvară. Din această cauză stăpânul lor era foarte respectat în sat, și conștienții îl lubeau mult, fiindcă în ore libere îl învăța cum trebuiesc îngrijiiți,

și ce folos mare aduc plugarilor, cali bine îngrijii.

Când ceasul dela turnul bisericii bătu de șapte ori, ei intrară în Jacobeni în amurgul însorării.

Fiind flămânzi și setoși, se hotărâră să oprească la crășma lui Leib Moritz, în drumul țării lângă biserică românească, altă crășmă în drum nefiind, și în tot satul nici una românească, sau alta creștină.

Ilie trăsese căruța la o parte din drum, chiar în fața intrării, la stânga apoi coborându-se prinse ultimul braț de fân din căruță și-l dădu cailor, în care vreme Gheorghe Busuloc le scoase zălele din gură și îl trăsese de urechi. Apoi amândoi uitându-se la sfânta biserică, doi pași de ei, se descoperiră, își făcură cruce, și urcând cele 4 scări, intrară în crășmă Ilie având în dreapta un săculeț cu pâine și altele.

Leib Moritz, refugiat la noi din U-

raina, din nu se știe care motiv, de 5 sau 6 ani în Jacobeni, de statură naltă, bine dezvoltat, gras, cu barbă și periculi roși, guraliv și cu ochi vicleni și ageri, de culoare căprui, îmbrăcat în haine de pânză gri, cu pălărie neagră pe cap și cu o lulea lungă în gură, întâmpinându-i în mijlocul crășmei cu „bune sciară” neștiind bine românește încă, le arătă, mai mult din ochi, masa liberă din fundul crășmei la stânga, unde după ce îl conduse, întrebă: „ce biai?”

Să ne dai o jumătate de vin și un sifon, răspunse scurt Ilie, privindu-l neîncrezător și măsurându-l cu coada ochiului stâng. Apoi se așeză la masă, în așa fel că Gheorghe avea în față raftul din 3 scânduri, cu 6 sticle cu beutură, teigheaua cu mai multe sertare și în față un scaun ce servea crășmarului, iar Ilie în față cu intrarea în crășmă, alte 5 mese și la stânga lui Leib Moritz, și alta la dreapta ce ducea în fund c'o șură, pentru adăpostul vitelor drumeților.

(Va urma).

Jos masca!

Înlătură cu viclenia liberală!

Câtă viclenie trebuie să ascundă liberalii în oasele lor, când abia pleacă de la guvern în urma multelor și grelelor lor păcate, azi fac pe povătuitorii național-țărăniști lor. Iată cum scrie ziarul liberal „Viitorul” din 5 ianuarie 1929:

„Atunci (când erau la putere liberalii) ordăm celor cari azi sunt la guvern, cât de periculoasă este politica de supra lăcită și de făgădueli imposibile”.

„Tot ceace opoziția (național-țărăniști) a făgăduit, toate angajamentele luate au o scadență, în ziua venirii la guvern, și de aceia un partid serios își pune stăruie gurii, nu face de clarul, imposibil de a fi împlinit.”

„Și ce n'a făgăduit oare partidul condus de d. Iuliu Maniu? Țăranilor p' durile de expropriat și toate pământurile fără nici o rezervă; funcționarilor, mării de lefuri, chiriașilor, clădiri estive; tuturor contribuabililor o scădere de dări, pentru că ce înseamnă aliceva critică patimase ce se aduce impozitelor puse de guvernul trecut liberal, dacă nu implică o scădere a acestor impozite?”

Apoi încheie cu următoarele cuvinte: „Este o mare deosebire între demagogia verbală și realitatea serioasă a împlinirilor și că o țară e pe calea cea sănătoasă când e condusă nu de partide demagogice, ci de partide cu sentimentul răspunderii”.

Destul... e prea destul cu ipocrizia și cu făcătoria! Jos masca!

Să ne spună venerabilul tribun al moșilor D-l Dr. Amos Frâncu, cine a făgăduit dreptate Moșilor în anul 1927? Oare nu însuși șeful liberalilor, răposatul Ionel Brătianu?

Înfăptuitu-s'a această făgăduință solemnă liberală?

Nu...

Și crezi iubite cititor, că numai această singură făgăduință au făcut-o liberalii poporului român, pe care n'au împlinit-o? Nu... Sunt o sumedenie nespuse de astfel de făgăduințe.

Atunci, cu ce îndrăzneală vin liberalii să țină morală național-țărăniștilor când ei n'au fost deloc mai brezi, ca aceștia?

Sau poate că național-țărăniștii, sau întrecut pe liberali în demagogie? se prea poate — Dar acest lucru nu le dă dreptul liberalilor să facă pe moralizatorul pentru că nu au puterea morală!

Sau după cum rezultă din încheiere, partidul național-țărăniștilor, fiind demagog, nu poate îndrăzni țara pe o cale sănătoasă ci numai partidul (liberal) ascuns sub titlul de partid cu sentimentul răspunderii?

Nu ne facem iluzii despre rezultatele guvernării național-țărăniștilor, pentru că poporul a început să vadă că de usturătoare este deosebirea dintre făgăduințele din opoziția de ieri și între faptele de guvernământ de azi, al mult așteptatului guvern Maniu. Voim să vedem odată spulberată în vânt orbitoarea legendă național-țărăniștilor... Și va urma, nu peste mult.

În schimb nu putem admite, ca hoții de urne patronii domniei bunului plac faimosi comercializatori ai întreprinderilor statului, toleranți tuturor j-furiilor — de dragul partizanilor, — vecinicii susținători ai stărei de asediu și ai cenzurii — liberalii, — să facă pe moralizatorii.

La Canosul liberalii cu sentimentul răspunderii pe hârtie.

Puneți-vă cenușă pe cap, pocăliți-vă și vă ascundeți de ochii lumii!

Ați oameni, netăvăliți prin mocirla policianismului deșanțat și corupt liberal, să grăiască! Este rândul Ligii Apărării Naționale Creștine să-și spună cuvântul răspicat și hotărât, atât asupra moralității cât și asupra capacității sentimentului de răspundere al singuraticelor partide politice întovărite cu j-dani!

Poporul român? Sărmanul popor, el sângerează, rabdă, robdă îndelung, cred: tuturor adușilor de vânturi, tace și plânge.

Dar până când?

Șt. Peneș

Imprumutul.

În No. 2 al ziarului am scris „... în legătură cu imprumutul s'a pus țării noastre o condiție foarte rușinoasă etc...” atunci ne-a durut să și punem pe hârtie ce știam, dar după ce crudul adevăr s'a publicat și în alte ziare, îi dăm și noi pe față.

Condiția impusă de bancherii jidani este că: în cazul unei schimbări a granțelor, a dismembrării României, țara rămasă, să ia obligația de a achita singură imprumutul... adică la ea ce ne forțează jidanii dacă primim condiția impusă, să recunoaștem indirect și noi că se poate întâmpla o revizuire, o dismembrare a țării noastre. Se poate ceva mai dureros și mai rușinos decât acest lucru? Adevărații patrioți nu pot să primească niciodată o astfel de condiție.

Prea-i încă cald prea multul sânge nevinovat vărsat pentru întregirea scumpei noastre țări și va fi val de capul acelora, cari nu vor asculta de glasul sângelui, ci mai curând de glasul bancherilor jidani.

Zăpada

S'a pus de-a binele iarna peste tot locul.

„Z u a ninge noaptea ninge
Dimineța ninge iară
Cu o haină argintie
Se îmbracă mândra țară...”

spre bucuria celor puțini cari, au mijloace și timp ca să facă sport: săniat, patinat skii etc. și spre nemulțumirea și durerea celor mulți fără de lucru, fără de haine, fără de camere calde și fără de pâine.

Este frumoasă și iarna dar parcă totuși mai bine vrem să se împlinească dorința țiganului, care se ruga să dea Dumnezeu într'un an 3 veri și-o vară.

Dl. General I. Manolescu președ. Caselor Naționale va ținea Duminică în 20 ianuarie ora 5 d. m. în sala mare a Palatului Cultural din Arad o conferință cu titlul: Aspecte din ps'hoactivitatea noastră după război.

Datorința fiecărui bun român este să asculte această conferință.

Cum „naționalizăm”

adecă cum ajutam întreprinderile românești.

Așa se numește articolul apărut în „Liberatea”, g-zeta părintelui Moța dela Orăștie, în No. 3 din 3 ianuarie 1929. Din acest articol aflăm: că tipăriturile Ministerului de finanțe, prin care se ordonă facerea declarațiilor de dare, sunt făcute la tipografia numită „Cultura Națională” care este a băncii jidovești Marmorosch Blauk; că în direcția ac. băncii jidovești sunt 4 miniștri din guvernul D-lui Maniu.

Că această tipografie tipărește lucrările marilor noștri scriitori, lăsând afară părțile cari atacă pe j-dani. De pildă, din „Doina” lui Mihail Eminescu (cel mai mare poet al românilor) sunt lăsate afară versurile:

„Cine a'ndrăjit strelnii
Mânca-i-ar inima câinii...”

Că în timp ce tipograf a jidovească Sonnenfeld din Oradea trimite cu vagoanele tipăriturile la București pe seama Ministerelor, tipografia părintelui Moța (altfel bine aranjată cu mașini), de când e România Mare n'a căpătat nici un fel de tipăritură pe plată.

Între astfel de împrejurări, cu durere trebuie să recunoaștem, odată cu marele nostru cântăreț Eminescu.

„Val de biet român săracul

„Înapoi tot dă ca racul!”... în timp ce j-danii se îmbogățesc cu bani românești!

Până când avem de gând să mai dormim?..

Nu beți dela Jidani!

Ziarul nostru a înregistrat numeroase cazuri de otrăviri cu beuturi falsificate din partea jidanilor. În București nu trece o zi ca să nu cadă cineva victimă a spiritului metilic. Acest spirit este otrăvitor, și este folosit de jidani, fiind mai ieftin, pentru falsificarea beuturilor. Pericolul jidanilor pe care îl amintim în fiecare număr cititorului, își dă roadele cu prisosință. Azi, chiar ziarele cari mai aveau oarecare încredere în j-dani, cer controlul Statului asupra beuturilor și alimentelor ce le vând jidanii. Dar aceasta va fi măsură ce nu va da rezultate prea mari. Răul trebuie distrus din rădăcină. Să se interzică jidanilor dreptul de a mai vinde beuturi, iată o măsură care ne-ar mulțumi pe deplin. Partidele politice nu vor face aceasta, însă, niciodată ci numai L.A.N.C. ne va scăpa de otrăvurile jidovești.

Nu beți de la j-dani, căci vă este viața în pericol! Otrăvirea se manifestă prin dureri de stomac, orbire și moarte.

Când vom serba PAȘTELE?

Am scris în numărul trecut al ziarului nostru, că în multe părți se protestează contra datei Paștelor din anul acesta fiind în contradicție cu canoanele Sf. noastre biserici. După canoane, Paștele trebuie să cadă în prima Duminică ce urmează după primul echinocțiu (lună plină) de primăvară, cu condiția ca niciodată să nu cadă înainte de Paștele jidovești. Ori, în anul acesta, Paștele cad cu o lună înaintea Paștelor jidovești. Sf. nostru Sinod n'a ținut seamă de această abatere dela canoanele bisericești, deși toate celelalte biserici ortodoxe serbează Paștele în anul acesta conform canoanelor la 5 Malu Patriarhiei dela Constantinopol a declarat biserica noastră schismatică, adică abătută dela calea învățăturilor ortodoxismului adevărat. Pentru a-și corege greșala Sf. Sinod se va întruni la 21 Ian. și va relua în discuție data Paștelor din anul acesta. Se dă ca sigur că nu vom serba Paștele la 31 Martie ci la 5 Malu.

În atențiunea comisiei județene pentru reforma agrară.

Cetind în ziare că un cunoscut agent politic, de profesiune preot, a fost destituit din susnumita comisie, — ținem să întrebăm on. comisie dacă are cunoștință de următoarele fapte:

1. Că amintitul preot ține în arendă mai multe rezerve de-ale Statului pe sume bagate, rearendându-le, la rândul, pe sume cu mult mai ridicate.
2. Că a câștigat la câțiva preoți câte o seșie de 32 lug. în pusta Uvinis, cu condiția să se mușumească timp de 3 ani de zile, cu câte un metru de grâu de lugăr, țără a mai avea nici o altă pretenție.

Aceasta, pentru cunoașterea adevărului și clarificarea opiniei publice precum și pentru punerea în posesiune deplină a acelor preoți ce sunt igniți în drepturile lor.

Un păcălit.

În guvern este bună înțelegere?

Într-o ședință a Senatului d. Ministru general Aleșcu roagă pe d. prim ministru să-l răspundă dacă sunt exacte unele știri apărute în ziare — noi jurăm că sunt exacte — după cari s'a cerut și luat demisiile parlamentarilor majoritari.

Deasemenea cere să i-se explice motivele pentru cari s'a luat această măsură încă necunoscută în viața parlamentară!

După primirea răspunsurilor va formula o interpelare.

Bravo! în guvern este bună înțelegere!

Convocare.

Domnii președinți ai organizațiilor județene, împreună cu foștii cand dați ai L. A. N. C., din alegerile generale dela 12 Decembrie 1928,

sunt convocați a lua parte la convocația ce va avea loc la Iași, în ziua de Sâmbătă 2 Februarie 1929 (întâmpinarea Domoului).

La ordinea zilei:

1. Organizația L. A. N. C.
2. Aci varea propagandei.

Domnii membrii convocați cari nu vor putea să asiste — precum și toți acei cari ar avea vre-o lămurire de dat — vor trimite comunicările lor subsemnatului, pentru a fi supuse convocației.

Președintele Suprem al L. A. N. C.,
A. C. Cuza.

E liniște în România

Autoritățile își fac datoria! Poliția arestază; Justiția condamnă. Guvernul veghează! Nimeni n'are voie să tulbure liniștea.

Dl. A. C. Cuza, e în afară de Parlament.

Studentii sunt încercuți.

Viața curge lin.

Geamurile nu se mai sparg; Țara nu se mai rușinează; Străinătatea nu se mai sgođuie.

E liniște!!

Jidanii, aleși deputați de către țărani, fac legi, pun biruri, pe țărani; și e liniște.

Crășmarii jidani otrăvesc și omoară pe țărani, cu băuturi falsificate și otrăvite, — dar, nu-i nici un pericol, — e liniște.

J-danii se îmbogățesc; românii mor otrăviți, dar e liniște.

Mor românii, pe un cap, zi cu zi, de la un capăt la celalalt al țării — mor țărani otrăviți de j-dani.

Dar nu-i nici un pericol, căci doar, nu s'a spart nici un geam de la j-dani, pentru ca să se supere și să protesteze Străinătatea!

Presa zisă democratică jidovită a amuțit.

Guvernul veghează!

E liniște în România! E liniște!!!
I. m. a.

Din ciudățeniile lumii...

Cel mai bătrân om din lume este Zoro Aga din Constantinopol, având 154 ani. Nu de mult a divorțat pentru a cincia oară, de baba lui de 92 ani, ca să se însoare cu o fată tânără.

Negrul Charley Shepherd a fost ars de viu, într'un sat din Mississippi, pentru că a necinstit pe o tânără albă, după ce a omorât pe tatăl său. După săvârșirea crimei, negrul și-a pierdut urma. A fost urmărit de o mie de persoane, de avioane și de 200 automobile. Fiind prins, a fost legat de un rug și udat cu benzină. Dându-l se foc, a ars în câteva minute. Urletele sale de durere și rugăciunile sale de iertare n'au m'șcat pe nimeni.

Mort de spaimă. Un biet cioban de prin părțile muntoase ale Ungariei, s'a coborât și el, pentru întâia dată, din munții lui în Budapesta. Când a văzut câte lucruri s'au născocit pe lume: tramvae, automobile și alte minunății, a murit pe loc de spaimă.

Se zice:

Că în Siberia s'ar mai afla încă 13400 de prizonieri români cu care nimeni nu-și mai bate capul să i aducă în țară. Greșală de neiertat!

Că Ungurii au hotărât că-și studenții pot să facă la ei la Universitate 180 la medicină, 300 la drept, 210 la filozofie și 50 la teologie. Numai 5% dintre studenți pot fi jidani, restul numai creștini. Noi vom avea această lege („numerus clausus“) numai când va triumfa L. A. N. C.

Că în curând se va reorganiza jandarmeria. Pe viitor vor fi numai jandarmi rearg jați. S stemul recrutării jandarmilor dintre soldați va dispărea. Se spune că jandarmeria va fi ridicată la un corp de elită, cu garanții de stabilitate și imparțialitate, în afară de ori ce amestec al politicii jandarmeria este, prin esența ei, organ poliționesc rural și împreună cu administrația trebuie să pășească pe urma magistraturii.

Vom fi foarte bucuroși să vedem realizat acest proiect, al cărui timp de mult a sosit deja.

Că în bugetele școalelor din Basarabia s'au făcut mari reduceri. Suntem și noi de părere că o astfel de procedură pe urma căreia se vor închide internatele, iar copiii de țărani vor fi nevoiți să plece la vetrele lor, este în adevăr antinațională.

Cu deosebire fiind vorba de frații basarabeni, cari un secol și mai bine au fost silii să se adape la cultura străină.

Să facem economii unde se poate, dar la nici un caz nu la susținerea școalelor.

Că dictatura din Jugoslavia este principioasă pentru înarmare și pregătire de război contra Italiei. Se prea poate fiindcă d. Mussolini o ia răzna, fiind prea slab la gură. Acum d. e. profetește că până la 1935 se va face revizuirea tratatelor, că Ungaria va fi mai puțin nedreptățită (?) etc..

Oare ce va zice șeful Mucloșni dacă se va face și revizuirea grantelor imperiului lui și macaroanele vor fi pregătite în viitor din făină de porumb?

Că mulți naivi cred că dacă primim împrumutul cerșit se vor reduce dările. De unde această credință deșartă?

Dacă noi nici azi nu putem plăti nimic din capitalul datoriei vechi, ba nici interesele și mai încheiem anul cu deficit de miliarde, este foarte natural că în viitor vor trebui urcate toate dările ca să putem plăti și numai interesele după noul împrumut de peste 37 miliarde, care de altfel este și foarte scump cu 7%, ceace ar face la an aproape trei miliarde numai în interese după noul împrumut și știți ce este un miliard?

Făcându-se diferite socoteli și asemănări cu alte lucruri din jurul nostru, s'a constatat că: un miliard de lei în piese de aur cântărește 322 580 kgr., ar ca volum, adică dacă le-am așeza una lângă alta și una peste alta am avea 20 metri cubi, ceea ce înseamnă o grămadă de 5 m. lungime, 2 m. lățime și 2 m. înălțime. Transformat în fier de grosimea unui milimetru cu un miliard de aur, putem încălzi pământul pe la ecuator mijlocului lumii. Pentru a transporta acest aur trebuie 64 vagoane în care să punem câte 5000 kgr. din acest prețios metal. Făcând din el statui, am putea obține 22 oameni de mărime mijlocie.

Că în caz de nereușită a împrumutului — și noi credem că nu va reuși și nici nu dorim să reușească — opoziția va cere un guvern național. Țara a cerut și cere totdeauna un guvern național, fiindcă până când ea, țara, este condusă de un singur partid, guvernul lucrează, în primul rând, pentru acel partid și numai apoi pentru neam.

Informațiuni.

Reuniunea Femellor Române din Arad cu onoare Vă invită la *Balul* ce se va aranja la 29 Ianuarie 1929 în sala mare dela „Crucea Albă“ (într-o parte prin str. Eminescu) cu începere la orele 9 seara.

Prețul de intrare: de persoană 100 Lei. Doamnele sunt rugate a se prezenta cu preferință în costum național.

Sperăm că la acest bal de elită a intelectualiilor români, care a fost totdeauna cel mai reușit, va participa și de data asta, fiecare român din orașul Arad și jur.

Pentru ceva rugăm de pe acum pe aranjatori ori aranjatoare, să o mai slăbească cu muzica și dansurile străine-sălbatică, demne mai curând de indigenii din pustietățile, stepele Africii și Americii și să se cânte muzică românească și să se danseze mândrele noastre dansuri românești, căci numai în felul acesta vom ști impune străinilor.

Cu deosebire să nu se murdărească costumele naționale!

„Extensiunea universitară“ din Cluj, ca în toți anii și în anul acesta face orașului nostru deosebita cinste, ca în a doua parte a anului 1928—1929 și începând cu 27 Ianuarie c. să ne țină — prin ilustrii ei conferențieri — o serie de conferințe în Palatul Cultural și sub patronajul Despărțământului „Astra“.

E de datorie fiecărui român, ca să asiste la aceste conferințe ținute din partea unor profesori universitari și oameni de știință, ca astfel și mai mult să ne afirmăm tendința noastră de progres și românismul de care trebuie să fim conduși.

Spre orientare publicăm mai jos seria conferințelor ce se vor ține în fiecare Duminică începând cu 27 Ianuarie c. Conferințele încep la orele 5 după masă:

27 Ianuarie, Realitatea și Idealul, prof. V. Ghidonescu.

3 Februarie, 50 de ani de știință românească, prof. P. Sergescu.

10 Februarie, Dăruirea și importanța ei economică, prof. V. Meruțiu.

17 Februarie, Cosmogonia modernă, prof. A. Maior.

3 Martie, Polemica nouă cu privire la originea Românilor, prof. S. Dragomir.

10 Martie, Artă vechiului Regat, prof. C. Petranu.

17 Martie, Utilizarea științifică a capitalului uman, prof. F. Ștefănescu-Goangă.

Români!

Faceți propagandă și veniți cât mai mulți la aceste interesante conferințe, spunți și altora apelul nostru, să dăm dovadă că românii stau strâns uniți. măcar când e vorba de știință și cultură.

† Durerea mare, care l'a ajuns, pe bunul nostru prieten Dr. C. Murariu, Medic-șef al Casei Căruale din Lugoj, prin pierderea mult iubitei și neuitatei sale mame, *Julia Morariu n. Preda*, este și a noastră.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

În ziua de 16 Ianuarie a. c. a dispărut dela locuința D-lui Gheorghe Mihuț str. Oțuz Nr. 70 un câine mare de culoare gălbăie, ascultă la numele de Puiu, cine-l va găsi și-l va aduce la locuința sa, va căpăta o bună recompensă.

Aducem la cunoștința on. cetățenilor că *Articolul* „La sfârșitul anului 1928“ apărut în No. 1 al ziarului nostru din a. c. nu este d. Ioan Crișan, director ș. olar în Pâncuța

Am scris că un înecan a orbit bând și el în crâșma lui Morit — pe semne — spirt metilic. Acum aud că în Pecica a murit un țăran, otrăvit fiind tot prin beutura falsă consumată. Din alte păți ale țării primim deasemenea știri la fel.

Toată lumea știe că azi se bea mai mult vin decât altădată, iar producătorii de vin se plâng că nu pot vinde nimic. Nu-l deci lucru clar că toată țara este plină de beuturi false otrăvitoare?

Cine sunt falsificatorii beuturilor? jidani! și ce fa: autoritățile? stau cu limba în gură! Nu le doare de nenumeratele vieți răpuse prin otrava jidanilor!!!

Croitoria modernă TATU LAZAR

Arad, Str. Col. Paulian No.

Aici se confecționează cele mai

ELEGANTE HAINE pentru

DOMNI, după ultima modă.

Cercetați și Vă veți convinge.

Prețuri foarte moderate!

Fondată în
1887

„VICTORIA“

Institut de credit și economie
Societate Anonimă
Arad.

SUCURSALE:

CHIȘINEU-CRIȘ, ȘIRIA, INEU, RADNA, ROVINE și BUTENI.

EXPOZITURI:

SĂVÂRȘIN și GRĂNICERI.

Primește depuneri spre fructificare cu replăți la termen, sau la vedere.

Acordă împrumuturi de tot felul, în condițiuni avantajoase.

Face toate operațiunile de bancă.

Primăria comunei Sâmbăteni.

Nr. 142—1929.

CONCURS

Primăria comunei Sâmbăteni publică concurs pentru îndeplinirea postului de casar (perceptor) comunal.

Retribuțiunea este cea prevăzută în bugetul comunal.

Concurenții vor înainta primăriei comunale până la data de 15 Februarie 1929, cererea împreună cu actele necesare, iar noul numit urmează să depună garanția prescrisă de art. 96 din legea pentru Unificarea Administrației, respective art. 13 din Legea asupra contabilității publice.

Sâmbăteni la 16 Ianuarie 1928.

Primăria

În interesul D-voastră cercetați
croitoria de domni

Coroban Ștefan

Str. ION RUSU ȘIRIANU Nr. 2

unde să confecționează cele mai elegante haine după ultima modă. Aici se pregătesc și uniforme funcționarilor C. f. R.

Fiecare român și creștin își va procura haina la

Frații PĂTEANU

Arad B-dul Regine Maria No. 9

cea mai ieftină croitorie bărbătească confecționează costume noi/recul de eleganță, din cele mai bune stoffe din țară și englezești.

Schimbășilor Atenție!!

Consortul furnizător a Căilor ferate cu numele:

LAZAR TATU, Arad, Str. Col. Paulian No. 11.

VASILIE IVAN, Arad, Str. Eminescu No. 26

NICOLAE JOSIF Arad, Str. Românilor confecționează un formele regulamentare garantat și cu prețuri cel mai ieftin.

Prima croitorie bărbătească militară și civilă
A. K ss și fiul
succesori
Scheer și Mayer
croitori
Arad, Bulevardul Reg. Ferd. No. 3
execută comenzi prompt din stoffele cele mai bune confecțiuni elegante
Prețuri moderate. Cerțiți prospecte pentru haine militare (și schimbăș)

Basinul de înot SIMAY
pentru bărbați și femei deschis Luni, Joi, și Duminică între orele 4—8 d. m.
Prețul unui bilet Lei 30 în care este cuprins și serviciul.
:: Școală de înot ::

CREMA DE FĂȚĂ „MARGIT“

tindens

